

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72
e-mail: kancelaria1@kolegium-odwolawcze.katowice.finn.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/1081/2023/25921/RN

Katowice, dnia 06.02.2024r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 i art. 137 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 775 z późn. zm.),

w związku z odwołaniem PTC, zawartym w piśmie z dnia 7 grudnia 2023r., zatytułowanym: „Wniosek o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”, doprecyzowanym pismem z dnia 31 stycznia 2024r., od decyzji Naczelnika Wydziału Kształtowania Środowiska w Urzędzie Miejskim w Katowicach, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Katowice, Nr 66/Ś/23 (Nr sprawy: KŚ – III.6220.34.2023.KSz; Nr pisma: KŚ – III.KW – 01650/23) z dnia 10 listopada 2023r., którą tenże organ orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie oddziaływać na środowisko polegającego na budowie zespołu parkingów naziemnych i podziemnych na cele inwestycji pod nazwą: „Budowa trzech budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, zagospodarowaniem terenu, drogami oraz niezbędną infrastrukturą techniczną”, zlokalizowanego w Katowicach przy ul. Szybowcowej, na działce Nr 22/64 k.m. 63 obręb 0002 oraz określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, w której błędy pisarskie zostały sprostowane z urzędu postanowieniem Naczelnika Wydziału Kształtowania Środowiska w Urzędzie Miejskim w Katowicach, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Katowice, Nr KŚ – III.6220.34.2023.KSz (Nr pisma: KŚ – III.KW – 01728/23) z dnia 29 listopada 2023r., które to odwołanie zostało następnie wycofane przez PTC pismem z dnia 14 grudnia 2023r., zatytułowanym: „Cofnięcie wniosku z dnia 7 grudnia 2023r. o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie: Katarzyna Stebnicka
 Beata Leszczyńska

na posiedzeniu w dniu 6 lutego 2024r.

orzekło

umorzyć postępowanie odwoławcze

Uzasadnienie

Pismem z dnia 15 maja 2023r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, inwestor – spółka ATAL S.A. z siedzibą w Cieszynie – reprezentowany przez pełnomocnika PISR, wystąpił do organu pierwszej instancji o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie

oddziaływać na środowisko, polegającego na budowie zespołu parkingów naziemnych i podziemnych na cele inwestycji pod nazwą: „Budowa trzech budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, zagospodarowaniem terenu, drogami oraz niezbędną infrastrukturą techniczną”, zlokalizowanego w Katowicach przy ul. Szybowcowej, na działce Nr 22/64 k.m. 63 obręb 0002. Do wniosku pełnomocnik inwestora dołączył dodatkowe dokumenty.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 15 maja 2023r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie, w trakcie którego organ pierwszej instancji zasięgnął opinii organów współdziałających, organ pierwszej instancji, decyzją Nr 66/Ś/23 (Nr sprawy: KŚ – III.6220.34.2023.KSz; Nr pisma: KŚ – III.KW – 01650/23) z dnia 10 listopada 2023r., orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie oddziaływać na środowisko polegającego na budowie zespołu parkingów naziemnych i podziemnych na cele inwestycji pod nazwą: „Budowa trzech budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, zagospodarowaniem terenu, drogami oraz niezbędną infrastrukturą techniczną”, zlokalizowanego w Katowicach przy ul. Szybowcowej, na działce Nr 22/64 k.m. 63 obręb 0002 oraz określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia. W uzasadnieniu tej decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy swojego orzeczenia. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do ww. decyzji organu pierwszej instancji.

Następnie organ pierwszej instancji postanowieniem Nr KŚ – III.6220.34.2023.KSz (Nr pisma: KŚ – III.KW – 01728/23) z dnia 29 listopada 2023r. sprostował z urzędu błędy pisarskie w ww. decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył PTC. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 7 grudnia 2023r., z tytułowane: „Wniosek o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”) wyraził on niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i wniósł o uzupełnienie treści ww. decyzji we wskazanym zakresie, a w przypadku uznania ww. wniosku o uzupełnienie treści tej decyzji za niedopuszczalny wskazał, że pismem tym wnosi odwołanie od ww. decyzji organu pierwszej instancji. W uzasadnieniu przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr KŚ – III.KW – 01818/23 (Nr sprawy: KŚ – III.6220.34.2023.KSz) z dnia 12 grudnia 2023r. organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego. W treści pisma dodatkowo przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 14 grudnia 2023r., z tytułowanym: „Cofnięcie wniosku z dnia 7 grudnia 2023r. o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”, PTC cofnął swoje odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 7 grudnia 2023r., z tytułowanym: „Wniosek o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”.

Powyższe pismo wpłynęło do organu odwoławczego w dniu 15 grudnia 2023r.

Pismem Nr KŚ – III.KW – 01846/23 (Nr sprawy: KŚ – III.6220.34.2023.KSz) z dnia 19 grudnia 2023r. organ pierwszej instancji przesłał ww. pismo PTC z dnia 14 grudnia 2023r., z tytułowane: „Cofnięcie wniosku z dnia 7 grudnia 2023r. o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”, do organu odwoławczego. W treści pisma dodatkowo przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Powyższe pismo wpłynęło do organu odwoławczego w dniu 20 grudnia 2023r.

Pismem z dnia 31 stycznia 2024r. PTC doprecyzował, że jego pismo z dnia 7 grudnia 2023r., z tytułowane: „Wniosek o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”, jest odwołaniem od decyzji Naczelnika Wydziału Kształtowania Środowiska w Urzędzie Miejskim w Katowicach, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Katowice, Nr 66/Ś/23 (Nr sprawy: KŚ – III.6220.34.2023.KSz; Nr pisma: KŚ – III.KW – 01650/23) z dnia

10 listopada 2023r. Nadto z uwagi na wycofanie ww. odwołania wniósł o umorzenie prowadzonego postępowania jako bezprzedmiotowego.

Powyższe pismo wpłynęło do organu odwoławczego w dniu 31 stycznia 2024r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło, co następuje:

Stosownie do postanowień art. 137 kodeksu postępowania administracyjnego, strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy, przy czym organ odwoławczy nie uwzględni cofnięcia odwołania, jeżeli prowadziło to do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny. Z powyższego wynika, że strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy o ile cofnięcie odwołania nie prowadzi do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny. W takim przypadku organ odwoławczy nie uwzględnia cofnięcia odwołania.

W przypadku uznania cofnięcia odwołania organ administracji publicznej jest zobowiązany do umorzenia postępowania odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego odwołania PTC, zawartego w piśmie z dnia 7 grudnia 2023r., zatytułowanym: „Wniosek o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”, doprecyzowanym pismem z dnia 31 stycznia 2024r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia ww. odwołania i stwierdziło, że odwołanie to zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Kolegium wskazuje, że zaskarżoną decyzją Nr 66/Ś/23 (Nr sprawy: KŚ – III.6220.34.2023.KSz; Nr pisma: KŚ – III.KW – 01650/23) z dnia 10 listopada 2023r., w której błędy pisarskie zostały następnie sprostowane z urzędu postanowieniem Nr KŚ – III.6220.34.2023.KSz (Nr pisma: KŚ – III.KW – 01728/23) z dnia 29 listopada 2023r., organ pierwszej instancji orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie oddziaływać na środowisko polegającego na budowie zespołu parkingów naziemnych i podziemnych na cele inwestycji pod nazwą: „Budowa trzech budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, zagospodarowaniem terenu, drogami oraz niezbędną infrastrukturą techniczną”, zlokalizowanego w Katowicach przy ul. Szybowcowej, na działce Nr 22/64 k.m. 63 obręb 0002 oraz określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej

instancji przedstawił motywy swojego orzeczenia. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do ww. decyzji organu pierwszej instancji.

Od powyższej decyzji PTC złożył odwołanie zawarte w piśmie z dnia 7 grudnia 2023r., zatytułowanym: „Wniosek o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”, doprecyzowanym następnie pismem z dnia 31 stycznia 2024r., które to odwołanie zostało następnie przez niego wycofane pismem z dnia 14 grudnia 2023r., zatytułowanym: „Cofnięcie wniosku z dnia 7 grudnia 2023r. o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”.

Kolegium wskazuje zatem, że zgodnie z treścią zacytowanego powyżej art. 137 kodeksu postępowania administracyjnego, strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy. Organ odwoławczy nie uwzględni jednak cofnięcia odwołania, jeżeli prowadziłyby to do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny.

Z powyższego przepisu wynika, że czynność procesowa – wniesienie odwołania i cofnięcie odwołania, jest oparta na zasadzie rozporządzalności, która jednak w kwestii cofnięcia odwołania jest ograniczona. Podlega ona bowiem kontroli organu odwoławczego i w razie oceny, że prowadziłyby do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny, czynność ta nie wywołuje skutku prawnego. Wprowadzenie do konstrukcji prawnej odwołania ograniczonej rozporządzalności oznacza, że celem tego środka zaskarżenia jest nie tylko ochrona praw podmiotowych jednostki, ale i obiektywnego porządku prawnego. Użyty w przepisie zwrot „organ odwoławczy nie uwzględni jednak cofnięcia” wskazuje, że przepis ten ma charakter związany. Element dyspozycyjności odnosi się bowiem do czynności strony postępowania, a nie działania organu odwoławczego.

W wyroku z dnia 20 maja 1998r., sygn. akt: IV SA 1196/96, Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że: „z treści przepisu art. 137 kodeksu postępowania administracyjnego wynika wprost, że cofnięcie odwołania podlega kontroli organu odwoławczego i w przypadku, kiedy w wyniku przeprowadzonej przez ten organ kontroli ustalone zostałyby, że cofnięcie odwołania doprowadzi do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny – organ odwoławczy obowiązany byłby do uznania, że czynność ta nie wywołuje skutku prawnego.” Oznacza to, iż organ odwoławczy oceniając dopuszczalność cofnięcia odwołania powinien dokonać oceny decyzji organu pierwszej instancji, w zakresie jej zgodności, zarówno z prawem, jak i z interesem społecznym. Organ odwoławczy powinien ocenić zaskarżoną decyzję w kontekście nie tylko jej legalności (zgodności z prawem), ale także jej celowości (zgodności z interesem społecznym) (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 18 marca 2011r., sygn. akt: II SA/Kr 182/11 (Lex Nr 1127587)).

Dopuszczalność cofnięcia odwołania ograniczona jest również przesłanką czasokresu, a mianowicie warunkiem skuteczności tej czynności procesowej strony jest dokonanie jej przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy. Rozstrzygnięcie sprawy przez organ odwoławczy wyłącza dopuszczalność cofnięcia odwołania (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 stycznia 2002r., sygn. akt: I SA 1494/00, Centralna Baza Orzecnictwa Sądów Administracyjnych).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po analizie akt sprawy stwierdza zatem, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi wskazana w przepisie art. 137 kodeksu postępowania administracyjnego negatywna przesłanka wystąpienia „naruszenia prawa czy interesu społecznego.”

Kolegium wskazuje, że z akt sprawy wynika, że pismem z dnia 15 maja 2023r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, inwestor – spółka ATAL S.A. z siedzibą w Cieszynie – reprezentowany przez pełnomocnika PISR, wystąpił do organu pierwszej instancji o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie oddziaływać na środowisko,

polegającego na budowie zespołu parkingów naziemnych i podziemnych na cele inwestycji pod nazwą: „Budowa trzech budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, zagospodarowaniem terenu, drogami oraz niezbędną infrastrukturą techniczną”, zlokalizowanego w Katowicach przy ul. Szybowcowej, na działce Nr 22/64 k.m. 63 obręb 0002. Do wniosku pełnomocnik inwestora dołączył dodatkowe dokumenty.

Wniosek ten wpłynął do organu pierwszej instancji w dniu 15 maja 2023r. i w tym dniu zostało wszczęte postępowanie w sprawie, o czym organ pierwszej instancji, pismem Nr KŚ – III.KW – 00777/23 (Nr sprawy: KŚ – III.6220.34.2023.KSz) z dnia 24 maja 2023r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, powiadomił strony postępowania.

Kolegium wskazuje dalej, że wniosek, który zainicjował postępowanie w sprawie, na etapie postępowania przed organem pierwszej instancji zawierał wszystkie prawem przewidziane elementy, wynikające z treści art. 74 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, natomiast dołączona do wniosku karta informacyjna przedsięwzięcia z maja 2023r. została sporządzona zgodnie z art. 62a tej ustawy.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w prawidłowy sposób ustalił krąg stron postępowania. Z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika, że krąg stron w postępowaniu organ pierwszej instancji ustalił w oparciu o art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Organ pierwszej instancji wskazał dalej, że stronami w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, o którym mowa w art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, że z akt sprawy wynika, że stroną w postępowaniu jest Skarb Państwa, w imieniu którego działa Prezydent Miasta Katowice. Przy czym w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji nie uwidocznili kwestii rozważenia ww. okoliczność pod kątem zastosowania instytucji wyłączenia organu od prowadzenia postępowania. Z kolei fakt, że tenże organ przystąpił do orzekania w sprawie wskazuje, że nie stwierdził on wystąpienia okoliczności uzasadniających jego wyłączenie od prowadzenia ww. postępowania. W ocenie Kolegium w przedmiotowej sprawie kwestia niewyłączenia się organu od prowadzenia postępowania w sprawie nie ma znaczenia dla prawidłowości wydanego i zaskarżonego orzeczenia organu pierwszej instancji. Kwestia ta może wywoływać wątpliwości interpretacyjne, jednakże nie miała ona wpływu na zapadłe rozstrzygnięcie w pierwszej instancji, jak również nie ma wpływu na przedmiotowe orzeczenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Kolegium wskazuje dalej, że z uwagi na fakt, że liczba stron w postępowaniu przekracza 10 organ pierwszej instancji prawidłowo zastosował w sprawie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego i dokonywał doręczeń poprzez obwieszczenie.

W ocenie Kolegium w oparciu o akta sprawy stwierdzić należy, że ustalenia organu pierwszej instancji w tym zakresie są prawidłowe.

Wskazać należy, że w trakcie toczącego się postępowania organ pierwszej instancji przeprowadził szereg czynności wyjaśniających i zebrał cały materiał niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie.

W toku prowadzonego postępowania organ pierwszej instancji uzyskał wymagane prawem opinie organów współdziałających.

W toku postępowania organ pierwszej instancji dokonał dogłębnej analizy zapisów karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz wyjaśnił z udziałem inwestora wszelkie wątpliwości w tym zakresie.

W ramach tego postępowania zapewnił również stronom czynny udział w tym postępowaniu.

Z kolei przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Kolegium zauważa także, że zaskarżona decyzja organu pierwszej instancji zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 84 ust. 1, ust. 1a i ust. 2 oraz art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zawiera ona obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Zawiera również prawidłowe uzasadnienie prawne.

W świetle powyższego postępowanie organu pierwszej instancji w sprawie zakończonej zaskarżoną decyzją jest zgodnie z przepisami prawa i zaskarżona decyzja nie narusza prawa.

Uznanie cofnięcia odwołania za prawidłowe również nie naruszy interesu społecznego w przedmiotowej sprawie. Pojęcie „interesu społecznego” jest pojęciem nieostrym, a jego badanie ma charakter ocenny, następujący w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego. W każdym jednak przypadku dotyczy interesu ogółu, chronionych prawem dóbr całej zbiorowości. Pozostawienie w obrocie prawnym zaskarżonej decyzji nie naruszy także interesu społecznego. W dalszym bowiem ciągu organ pierwszej instancji będzie prowadził wszczęte wcześniej postępowanie administracyjne w sprawie i będzie je mógł zakończyć zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

W tym stanie faktycznym i prawnym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach uwzględni oświadczenie strony – PTC – zawarte w piśmie z dnia 14 grudnia 2023r., zatytułowanym: „Cofnięcie wniosku z dnia 7 grudnia 2023r. o uzupełnienie decyzji wraz z ewentualnym odwołaniem”, o cofnięciu odwołania i tym samym jest obowiązane umorzyć postępowanie odwoławcze.

W świetle bowiem art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego postępowanie odwoławcze może zakończyć się decyzją o umorzeniu postępowania odwoławczego gdy postępowanie to stało się bezprzedmiotowe w rozumieniu art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Będzie to miało miejsce m.in. wtedy, gdy strona cofnie odwołanie (art. 137 kodeksu postępowania administracyjnego). Wypełnia to bowiem przesłankę bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 grudnia 1998r., sygn. akt I SA 440/98, Lex Nr 44545). Następstwem skutecznego cofnięcia odwołania jest zatem umorzenie postępowania odwoławczego w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. (por.: M. Jaśkowska, A. Wróbel, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, Lex, 2009, wyd. III).

W związku z wystąpieniem problemów technicznych, które uniemożliwiają doręczenie orzeczenia za pomocą środków komunikacji elektronicznej, niniejsze rozstrzygnięcie doręcza się poprzez pocztowego operatora wyznaczonego.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1634 z późn. zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości: 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2023r. poz. 1634 z późn. zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Beata Leszczyńska
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1) PTC; ul.;

Adres dla korespondencji:

....

- 2) PLK – pełnomocnik spółki ATAL S.A. z siedzibą w Cieszynie
- 3) Pozostałe strony postępowania w drodze obwieszczenia
- 4) Prezydent Miasta Katowice; ul. Młyńska 4; 40 – 098 Katowice; z aktami sprawy
- 5) aa

Do wiadomości:

- 1) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
Plac Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 126 Katowice
- 2) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Katowicach
Plac Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 127 Katowice
- 3) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach
Plac Grunwaldzki 8/10; 40 – 126 Katowice